

to Enheder her i Danmark, altsaa 60 000 Mand. Nu udtalte det ærede Medlem: Ja, der var Tale om Systemet, men der var slet ikke Tale om Tallene. Dette er i Virkeligheden en Bortforklaring fra det ærede Medlems Side. Jeg skal blot læse et Par Linier op og særlig understrege, hvad der efter min Mening har Betydning i den Udtalelse, som her fremsættes fra Delegationen, altsaa ogsaa fra de ærede Medlemmer Hr. P. Munch og Hr. Borgbjerg: „Det vilde efter Delegationens Opfattelse være overordentlig ønskeligt, at der samtidig med en grundig Undersøgelse af de Cecilske Grundsætninger og Udkast til lige kunde finde et fortsat Arbejde Sted paa Grundlag ogsaa af Forslag, der gaar ud paa en direkte talmæssig Nedrustning i Overensstemmelse med Forbundspagtens Artikel 8. Delegationens Medlemmer tillader sig i denne Forbindelse særlig“ — *særlig* — „at henvise til det af Lord Esher udarbejdede Forslag.“ Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke kan bortforklare det paa den Maade, han forsøgte, da han omtalte dette Forslag. Det kan vel heller ikke være saaledes, at det ærede Medlem har udkastet en saadan Tanke og har anmodet Folkeforbundets delegerede fra de forskellige Lande om at tage Forslaget under Overvejelse og saa samtidig, uden at han nævner det overfor disse, siger til sig selv: Men det er naturligvis ikke Tale om, at vi vil have med de Tal at gøre, som findes i dette Forslag. Der maa dog være nogen Alvor fra det ærede Medlems Side, naar han er med til at udtale et Ønske om, at der optages en Forhandling paa Grundlag af et saadant Forslag, og jeg kan derfor ikke tro andet end, at det har været det ærede Medlem Hr. P. Munchs Mening, at man herigennem kunde faa visse Direktiver, og det er netop det samme, vi venter af den Nedrustningskonference, vi fremdeles haaber maa komme, at man der kan faa visse Direktiver for de smaa Landes Vedkommende med Hensyn til, hvilket Forsvar det menes, at man der skal have.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte saa med Hensyn til Sønderjylland, at det, der havde bidraget til Sympatien for Danmark og Sønderjyderne, stammer fra 1864 og Ofrene fra Nordslesvig under

Krigen — sagde det ærede Medlem. Altsaa dog paa Grund af Ofre. Men det er netop det, jeg har anført, at Regeringens Forslag tilkendegiver, at man overhovedet intet vil gøre.

Det ærede Medlem dvælede saa paa ny ved Professor Matzens Udtalelse og spurgte bl. a., om Ordningen af 1922 kunde karakteriseres som alt, hvad vi overhovedet evnede. Professor Matzen har nu aldrig været Forbillede for os, som staar i Venstre. Hvad vi har søgt, er netop at finde en Ordning, der, som jeg flere Gange har udtalt, stemmede med den udenrigspolitiske Situation, og hvorved vi ogsaa tog økonomiske Hensyn. Det er netop det, vi har gjort, da vi gennemførte Ordningen af 1922.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtaler, at de Opgaver, vi har, kan med største Lethed løses gennem de Radikales Forslag. Jeg har talt om, hvad man muligt kan tænke sig kunde ske i alvorlige og urolige Tider, ikke mindst om, at der kan tænkes at komme Friskarer, og da er der jo slet ingen Tvivl om, at med den Ordning, vi debatterer her, skal der kun en meget ringe Styrke til — jeg tror, der er nævnt 100 Mand med et Par Maskingeværer — for fuldstændig at oprive den Styrke, der af den højtærede Forsvarsminister stilles Forslag om at sætte som Vagt for vor Grænse. Men saa skulde Tyskland, siger det ærede Medlem Hr. P. Munch, komme i fuldstændig Opløsnings-tilstand. Det er naturligvis ikke noget, vi ønsker, men man maa i disse Tider regne med alle Muligheder, og jeg synes, naar vi erindrer det ærede Medlems tidligere Udtalelser, at der kan være Grund for ham til ikke med alt for stor Frejdighed at udtale, at der ingen Fare er, naar man ser ud i Verden. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad jeg tidligere har anført med Hensyn til Faren fra Øst, men kun endnu en Gang understrege, at det er alt for stor en Opfordring, naar vi intet som helst Værge har her i Danmark. Vi ved, hvorledes der med store Pengemidler gøres Propaganda i adskillige Lande, og vi kender de kraftige Udtalelser om, hvad man vil gøre for at knuse Borgerskabet rundt omkring i de forskellige Lande.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch siger, at de Raad, der bliver givet Danmark —